

CAIB

El nou Govern de les Illes Balears, presidit per José Ramón Bauzá, al mig.

Un govern molt de dreta

Bauzá ja exerceix de president: ha nomenat un govern clarament de dreta i elimina la direcció general de Política Lingüística.

El govern de José Ramón Bauzá és molt dretà si es té en compte qui en són els pesos pesants. Es confirma així allò que es preveia d'ençà que el PP obtingué a les urnes 35 diputats dels 59 que formen el Parlament illenc: Bauzá executarà el seu programa clarament de dreta sense manies. A la confecció de l'organigrama hi ha una decisió política prou eloqüent de les intencions del president: s'ha eliminat la històrica direcció general de Política Lingüística.

Bauzá, a la seva. El nou president balear és un home molt fred. Més que això, gèlid. Pren les decisions ell tot sol, després d'escoltar un reduït grup d'assessors. Sempre ha estat així. D'ençà que va ser nomenat president del PP, el juliol del 2009, per part de Mariano Rajoy, que li dona –i més encara després del 22 de maig– absolut suport, Bauzá ha ignorat els òrgans de govern intern del partit. Sobretot quan, a partir del congrés del març del 2010, els militants l'elegiren a ell com a president en votació directa i

secreta. Des d'aquell moment es torba mesos i mesos sense convocar el comitè balear de direcció. Ell fa i desfà com ho considera oportú, només aconsellat per quatre o cinc persones de confiança personal absoluta.

Aquesta manera d'actuar li ha portat algun maldecap. L'estiu passat, en ple mes d'agost, va fer unes declaracions al *Diario de Mallorca* en què assegurava que cap encausat no aniria a les llistes electorals del PP. No ho havia consultat a ningú. Era una decisió personal. Allò li va comportar l'enfrontament amb Jaume Font, qui, al final, sortí del partit i creà la Lliga Regionalista. Però també és cert que li donà un aura d'home de fermes conviccions que posa en pràctica de totes passades. També actuà així quan decidí tot sol que la diputada al Congrés Maria Salom fos la cap de llista al Consell de Mallorca. I a l'hora de confeccionar les llistes electorals més importants –al Parlament, als consells insulars i a l'Ajuntament de Palma–

la seva mà ha posat i llevat aspirants així com ha cregut oportú.

Per aquesta manera d'actuar, durant l'any llarg que va entre el congrés del PP (el març del 2010) i les eleccions (el maig del 2011) en dues ocasions diversos *barons* –dirigents territorials o pesos pesants– del partit es reuniren amb ell per a dir-li quatre coses ben dites. Ço és, per a dir-li que o canviava de forma d'actuar i es decidia a consensuar les decisions més importants o tindria dificultats serioses. La resposta va ser cordial, fins i tot una vegada –segons que publicà la premsa local– arribà a demanar disculpes si havia molestat ningú. Però al cap de pocs dies ja tornava actuar exactament igual.

Sens dubte, si el dia 22 de maig Bauzà hagués perdut, els seus companys se l'haurien menjat pels peus. Però no solament va guanyar, sinó que agranà. Assolí el resultat en escons més espectacular mai no vist a les Balears: 35 escons de 59. Val a dir que qualsevol anàlisi prèvia de prospectiva electoral feta fredament i sobre l'evolució històrica de les urnes balears hauria conclòs que era impossible un resultat com aquest. Doncs aquest és el que assolí Bauzà.

El govern. Fruit d'aquesta gèlida condició del caràcter de Bauzà, el nou president ha advertit dues vegades per a tothom –ho digué durant la investidura– que “som un home previsible, faig allò que dic que faré. Amb mi no hi haurà sorpreses, tret de la sorpresa d'un polític que compleix allò que ha promès”. Té un tic una mica messiànic. Que, combinat amb la fredor a l'hora d'actuar, fa que sigui creïble quan diu que farà allò que prometé. Si més no, pareix assegurat que ho intentarà aferrissadament.

Amb la designació del seu govern, novament ha posat de manifest el seu caràcter. Al PP hi havia amb tota seguretat un centenar de persones que esperaven càrrecs. I alguns l'han anat a demanar directament a Bauzà. “La seu pareixia una agència de col·locació”, deia a aquest setmanari un membre del partit. La resposta del president era sempre la mateixa: “Donava les gràcies i restava mut, cosa que deixava descol·locat el qui anava

Primera reunió del nou govern balear. Els consellers van prendre possessió del càrrec dilluns de la setmana passada, dia 20 de juny.

a cercar feina.” Aquesta font conta com un diputat de la passada legislatura i ex-conseller en el govern de Jaume Matas, actualment en un tràngol judicial, anà a veure Bauzà per a implorar-li “un càrrec que li pogués comportar restar sota aforament”. El no fou rotund. Essent com és, no és d'estranyar que hagi fet un govern d'acord amb allò que ell vol fer, tot i haver originat força malestars interns entre aquells que han vist frustrades les expectatives pròpies.

La setmana passada, EL TEMPS ja informava de les persones que ocupen les conselleries, que prengueren possessió el dia 20 (mentre que Bauzà ho havia fet –en un acte amb la presència de Rajoy– el dissabte dia 18). Deixant a banda la vice-presidència econòmica, que comanda Josep Ignasi Aguiló, amb un pes estrictament tècnic, de control del pressupost, el vertader pes polític sorgirà sobretot de dues conselleries. La de Turisme i Esports

i la d'Agricultura, Medi Ambient i Territori.

Al capdavant d'aquesta darrera conselleria, Bauzà hi ha col·locat el qui fins ara era president de la patronal agrària ASAJA de les Illes Balears, Biel Company. Es tracta d'un empresari que té un perfil ideològic molt dretà, amb una certa projecció pública tant pel seu càrrec a la patronal com per la participació en tertúlies d'una televisió local, Canal 4. Un canal, tot sigui dit, que pertany a Jacint Farrús, empresari àudio-visual encausat judicialment per afers relacionats amb la corrupció política i que s'ha aliat empresarialment amb el grup ultradretà d'Intereconomia. Biel Company també és conegut perquè durant el govern del pacte de progrés (1999-2003) va organitzar diverses protestes de suposats pagesos a bord de tractors contra el govern presidit per Francesc Antich. Durant aquella legislatura va ser un ariet de la dreta

Bauzà elimina la direcció general de Política Lingüística perquè “allò que importa a la gent és sortir de la crisi”

més radical contra l'executiu progressista. Company no és militant del PP, sinó que ocupa plaça d'independent. És difícil de no veure-hi, en el seu fitxatge, la voluntat de segar l'herba sota els peus de la nounada Lliga Regionalista de Jaume Font. Malgrat que la Lliga no obtingué representació, el PP considera que potencialment és el principal escull per a continuar governant el 2015. D'aquí ve, segurament, que s'hagi fitxat un home com Company que representa a la perfecció la dreta mallorquinista,

Palma elimina els dinamitzadors lingüístics

El nou batlle de Palma, Mateu Isern, va ordenar que es paralitzàs un nou concurs per a la contractació de set dinamitzadors lingüístics. Aquesta figura funcionava d'ençà del 2008, quan fou creada per la regidora de Cultura, Nanda Ramon, del PSM. Tenia per missió de promoure l'ús del català a tots els àmbits socials, tal com l'Obra Cultural Balear havia reivindicat tradicionalment que fessin les institucions. La tasca d'aquests dinamitzadors era especialment valorada en algunes barriades de Palma, on contribuïen a la integració dels immigrants. El sistema de contractació era per períodes de temps tancats, l'últim dels quals s'havia acabat el 31 de maig. Per tant, s'havia de convocar novament un concurs per a cobrir les places. El nou batlle, en una de les primeres decisions que ha pres, ha ordenat de paralitzar la convocatòria prevista i dedicar els diners a unes altres partides.

aparentment sense ideologia, que podria votar la Lliga.

També és digne de ressenyar que la conselleria de Salut, Bauzà hagi volgut anomenar-la, a més de Benestar Social, també *de Família*. Com si les famílies de les Balears tinguessin cap problemàtica específica. És ben clar que es tracta d'un gest per a aproximar-se als *defensors de la família*, és a dir, als sectors més dretans i relacionats amb la creença ultraterrenal vaticana.

A Turisme i Esports, Bauzà hi ha col·locat Carlos Delgado. És el conegut líder del sector més espanyolista, anticatalanista i antinacionalista del PP. El pacte de Bauzà amb Delgado, que va ser el seu adversari al congrés, s'ha demostrat de ferro, si més no fins ara. Aquesta designació ha caigut com una potada al fetge en el sector més regionalista, que es queda sense cap representant al govern. Delgado, no obstant això, no és tan important per ell mateix com pel que representa de missatge cap a la ciutadania.

Sense Política Lingüística. I el missatge que hi ha implícit en la designació de Delgado té una correspondència explícita en la liquidació de la històrica direcció general de Política Lingüística. Bauzà, a preguntes d'un periodista, llevà importància a la liquidació: “Allò que importa ara a la gent és sortir de la crisi”, amb què donava a entendre que ell no perdia el temps en qüestions menors. No és que no fos una cosa previsible, però

així i tot és una novetat important atès que fins i tot en els temps del president Gabriel Cañellas (1983-1995) aquesta direcció general havia existit. Per tant, Bauzà posa fi a un canal administratiu que existia des de feia dècenns per a normalitzar el català. Fruit de la seva convicció que no cal continuar gastant doblers en això, ha eliminat la direcció general i òbviament ha donat ordres perquè facin això mateix a l'Ajuntament de Palma i als consells insulars –que es constituïen dissabte de la setmana passada i dilluns d'aquesta–, a més, possiblement, d'alguns altres consistoris.

Com és d'imaginar, les reaccions no han trigat a arribar. Tant el PSIB-PSOE com el PSM l'han criticada. Amb més intensitat el PSM. Els sindicats UGT, CCOO i STEI també s'hi han mostrat força crítics. L'Obra Cultural Balear considera que “és inacceptable pel missatge que vol enviar a la societat: que la promoció i la conservació de la llengua pròpia no és important i no cal dedicar-hi esforços [...]. Va contra l'esperit de l'Estatut d'Autonomia i de la Llei de Normalització Lingüística [...]; ens trobam davant d'una mesura regressiva”.

Les crítiques no varen ser contestades per Bauzà. Únicament la portaveu parlamentària del PP, Mabel Cabrer, es limità a assenyalar que, “tal com digué el president Bauzà, les prioritats del govern en temps de crisi com els actuals són unes altres”.

Miquel Payeras